

**COHERENCE IN NARRATIVE DISCOURSE OF
SCHIZOPHRENIC SPEAKERS**

THITIRAT RAKLAO

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

Copyright by Mahidol University

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

COHERENCE IN NARRATIVE DISCOURSE OF SCHIZOPHRENIC SPEAKERS

THITIRAT RAKLAO 5537160 LCLG/M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D. (LINGUISTICS), SOMSONGE BURUSPHAT, Ph.D. (LINGUISTICS), PATTAMA PATPONG, Ph.D. (LINGUISTICS), SIRIPEN UNGSITIPONPORN, Ph.D. (LINGUISTICS)

ABSTRACT

It has long been observed that schizophrenic speakers display peculiar language performance. Accordingly, patients with schizophrenia are difficult to diagnose as to whether they exhibit positive formal thought disorder (FTD). Although several diagnostic assessments of thought disorder have been proposed, the assessments depend largely on individual psychiatrists during a psychiatric interview. Therefore, despite these significances, the researcher applies three linguistic frameworks to this present research: Halliday and Hasan's cohesion (1976; 1984), Grice's cooperative principle (1975), and theme development, which includes participant reference and storyline following Longacre (1983; 1989).

The primary aim is to measure the overall coherence from the narratives of schizophrenic speakers after they have viewed a wordless picture book. The researcher further categorizes the participants into groups according to their characteristics of coherence in narrative discourse in order to find out whether one of these groups shows signs of positive formal thought disorder. The analysis depicts that schizophrenic narratives that are less cohesive, less cooperative and less progressive can be grouped into Group One, "narratives with less coherence". In contrast, other narratives with the opposite results can be grouped into Group Two, "narratives with more coherence". Accordingly, the interviews with the psychiatrists suggest that schizophrenic speakers in Group One show signs of positive formal thought disorder.

KEY WORDS: COHERENCE/ NARRATIVE DISCOURSE/ SCHIZOPHRENIC SPEAKERS

249 pages

การเกาะเกี่ยวความในเรื่องราวของผู้ป่วยโรคจิตเภท

COHERENCE IN NARRATIVE DISCOURSE OF SCHIZOPHRENIC SPEAKERS

ฐิติรัตน์ รักเหล่า 5537160 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุจิตต์ลักษณ์ ติศดุจ, Ph.D., สมทรง นุรุษพัฒน์, Ph.D., ปัทมา พัฒน์พงษ์, Ph.D., ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร, Ph.D.

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่ได้มีการศึกษาเรื่องการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความของผู้ป่วยโรคจิตเภท งานวิจัยทางภาษาศาสตร์ในผู้ป่วยโรคจิตเภทได้แพร่หลาย จากการศึกษานี้ นักวิชาการหลายท่านมีความเห็นว่า ผู้ป่วยโรคจิตเภทมีการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ นอกจากนี้เป็นการยากที่จะวินิจฉัยว่าผู้ป่วยโรคจิตเภทมีความผิดปกติในความคิดด้านบวก (Positive formal thought disorder) หรือไม่ ถึงแม้ว่ามีแบบประเมินความคิดผิดปกติในความคิดหลายแบบที่นำมาประเมินผู้ป่วยโรคจิต การวินิจฉัยค่อนข้างที่จะขึ้นอยู่กับการประเมินของจิตแพทย์ วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาการเชื่อมโยงความในเรื่องราวของผู้ป่วยโรคจิตเภทจากหนังสือภาพ เพื่อที่จะจัดกลุ่มผู้ป่วยตามลักษณะของการเกาะเกี่ยวความ และเพื่อที่จะหาว่าผู้ป่วยมีลักษณะของความคิดผิดปกติในความคิดด้านบวกหรือไม่ จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่าเรื่องเล่าที่มีลักษณะของการเชื่อมโยงความ การให้ความร่วมมือในเรื่องเล่า และมีการดำเนินเรื่องน้อย รวมทั้งมีการอ้างถึงตัวละครที่ปรากฏในหนังสือภาพค่อนข้างน้อย สามารถจัดอยู่ในกลุ่มที่หนึ่ง คือ กลุ่มผู้ป่วยที่มีลักษณะการเกาะเกี่ยวความในเรื่องเล่าน้อย ส่วนเรื่องเล่าที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับกลุ่มที่หนึ่ง สามารถจัดไว้ในกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้ป่วยที่มีลักษณะการเกาะเกี่ยวความในเรื่องเล่ามาก จากการสัมภาษณ์จิตแพทย์ผู้เข้าร่วมในงานวิจัย ผู้วิจัยพบว่าผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีลักษณะการเกาะเกี่ยวความในเรื่องเล่าน้อย มีลักษณะของความคิดผิดปกติในความคิดด้านบวก

249 หน้า